

Rajoy fora de registre

ALBERT SÁEZ, director adjunt

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 27 de octubre del 2010

Mariano Rajoy va despistat des de fa una setmana. El guió que Pedro Arriola li va escriure al maig ha passat a millor vida i ha resultat que no tenien pla B. Zapatero va aprovar els pressupostos, amb la qual cosa no avançarà les eleccions. De manera que el PP corre el risc de quedar emparedat entre una crisi que va ser negada com a tal el 2008 i un clima d'inici de nou cicle econòmic el 2012. Per a més inri, els pressupostos s'han pactat a canvi de més traspassos al País Basc. Però el guió previst de clamar contra un suposat acord secret amb ETA ha saltat pels aires des del moment en què els mateixos barons populars han reclamat per a si les polítiques actives d'ocupació que Urkullu va aconseguir per a Patxi López.

L''efecte Rubalcaba'

Però l'aspecte més feridor del nou escenari és, sens dubte, el paper de Rubalcaba en el nou Executiu socialista. Contra ell, els populars no poden fer una altra cosa sinó lluir els gens d'ultradreta que porten dins. Ni més ni menys, el que li va passar a l'alcalde de Valladolid, que a sobre es vangloria dient que va tenir l'aplaudiment «privat» de Rajoy. Els elogis que van dedicar els populars a l'actual vicepresident primer quan va portar Zapatero al pacte antiterrorista, quan es va desvincular del tripartit català, quan va jugar al mocador amb els partits catalans durant el debat de l'Estatut, quan es va distanciar de l'entusiasme per la treva d'ETA, són avui un bumerang que sacseja inexorablement dia rere dia les expectatives dels populars a les enquestes.

El perímetre del nou Executiu limita a l'esquerra amb Rosa Aguilar i penetra poderós en les aigües del centre polític de la mà de Rubalcaba i de Salgado. De manera que a Rajoy el camí a la Moncloa se li allarga i se li estreny. Corre el perill de quedar escorat a la dreta entre la paret d'Esperanza Aguirre i l'espasa d'Intereconomía. Davant d'aquest tràngol, només li queda fer colzes. L'únic pla B possible és posar-se a treballar. Però diuen els qui el coneixen que aquesta possibilitat és la que més horroritza el successor d'Aznar, poc avesat als sobreesforços.